

‘Nee mam, ik heb mijn besluit genomen. Met kerst ga ik op vakantie. Ik ben zo klaar met die verplichte etentjes,’ zuchtte Abby. Ze had dit telefoongesprek al een paar dagen uitgesteld en wist nu weer precies waarom.

‘Maar vind je het niet fijn om met je broer en zus bij ons te zijn met die dagen? Zo vaak zien jullie elkaar niet,’ probeerde Abby’s moeder haar over te halen. ‘De kleintjes zijn dol op je. Papa en ik zouden het fijn vinden als je erbij bent.’

Ze zagen elkaar niet voor niets zo weinig. Ze had helemaal niets met haar broer en zus. Een stel egotrippers eerste klas waar ze totaal geen verwantschap bij voelde.

‘Dat weet ik, mam. Maar ik kom niet. Zonder mij is het vast ook erg leuk. Ik heb mijn besluit genomen.’ Ze wist dat ze haar ouders teleurstelde door afwezig te zijn met de kerstdagen, maar het kon haar niet zoveel schelen. Elk jaar was het weer hetzelfde liedje. Haar broer Miles en zijn vrouw Marieke hadden twee dochters van drie en vijf en haar zus Cathy was getrouwd met Jack waarmee ze twee zonen van zes en vier had en sinds een half jaar baby Rose. Ze wist nu al hoe het zou lopen. Als iedereen er eindelijk was, zat zij binnen een kwartier als een soort nanny in de serre om de kinderen van Miles en Cathy te entertai-

nen. Ze waren lief hoor, dat wel, maar erg bewerkelijk en veel te druk naar haar zin. Al na een half uur kon ze geen Barbie of autootje meer zien. En haar broer en zus maar klagen hoe vermoeiend het was, een gezin combineren met een drukke baan. Dit jaar besloot ze dat ze zelf ook toe mocht geven aan haar vermoeidheid na een bewogen jaar en zeker niet als oppas te willen fungeren tijdens het kerstdiner. Ze had al op weerstand van haar moeder gerekend en eerlijk gezegd liet het haar volkomen koud. Ze had haar keus gemaakt. Haar familie was niet zo haar ding. Ze had zich al heel wat keren het zwarte schaap van de familie gevoeld.

‘Maar Abby, het is toch juist leuk onze kersttraditie in ere te houden?’ smeekte haar moeder.

‘Tradities zijn er om doorbroken te worden,’ zei Abby laconiek. Dat vond ze ook echt. Prima als mensen zich daar goed bij voelden, maar zij wilde er niet meer aan meedoen. ‘Ik heb een megadruk jaar achter de rug en wil kerst in een andere omgeving doorbrengen. Mijn besluit staat vast en niemand brengt me daar nog vanaf. Ik ga heerlijk op vakantie. Voor mij geen kerststress.’

Haar moeder zuchtte eens diep. Abby wist dat haar moeder zich er niet zomaar bij neer kon leggen dat haar jongste telg niet aanwezig zou zijn. Zij was vooral bang voor de meningen van anderen die hoorden dat haar gezin niet compleet zou zijn met kerst. Alsof ze daarmee faalde. Abby kende haar als geen ander.

Afgelopen jaar was druk geweest voor Abby. Ze was van baan geswitcht en maandenlang was ze alleen maar bezig geweest om de puinhoop die haar voorganger had achtergelaten op te ruimen voor ze daadwerkelijk met haar echte werk kon starten. Ze was als senior verkoper gestart bij een bedrijf dat cadeauartikelen verkocht aan designwinkels en webshops. Al snel bleek dat haar voorganger nauwelijks moeite had gestoken in klantencontact waardoor er in het afgelopen jaar nauwelijks iets verkocht was. Fanatiek als ze was, stortte ze zich in het herstellen van de contacten. Ze reed heel Nederland door om persoonlijk kennis te maken met de meeste klanten. Dat was een erg omslachtige klus, maar Abby stond vierkant achter haar besluit. Alleen op die manier kon ze het vertrouwen van de klanten terugwinnen was haar motto. Haar baas gaf haar de vrije hand en al snel bleek dat deze tactiek...